

Kod modułu	M_WE_SEM9 PW 1G/2G DIAG EGZO
Kierunek lub kierunki studiów	weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Diagnostyka obrazowa zwierząt egzotycznych Diagnostic imaging of exotic pets.
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0.64/0.36)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr n. wet. Anna Łojarczyk
Jednostka oferująca przedmiot	Pracownia Radiologii i Ultrasonografii
Cel modułu	Poznanie technik poszczególnych metod diagnostycznego obrazowania możliwych do wykorzystania w diagnostyce zwierząt egzotycznych, zalety i ograniczenia. Przygotowanie studentów do właściwej oceny stanu klinicznego pacjenta i zdobycia umiejętności wyboru odpowiedniej metody diagnostycznego obrazowania.
Treści modułu kształcenia	Metody, zalety i ograniczenia, wskazania i przeciwwskazania wykonywania poszczególnych technik diagnostyki obrazowej Ochrona radiologiczna. Wpływ specyfiki anatomicznej pacjentów na przebieg badania. Przygotowanie pacjenta do badania, podstawy interpretacji obrazów. Dokumentacja. Artefakty. Podstawowe zasady badania oraz diagnostyka zmian patologicznych.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1.Mannion P., Diagnostic ultrasound in Small Animal Practice, Blackwell Science 2006 2.Farrow Ch. S., Veterinary Diagnostic Imaging: birds, exotic pets and wildlife 3.Krautwald - Junghans M.W., Pees M., Reese S., Tully T.: Diagnostic Imaging of exotice pets. Schlutersche 2009.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia, dyskusja, zaliczenie pisemne

Kod modułu	M_WE_SEM9 PW 1G/2G POM DOR
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Pomoc doraźna w ostrych stanach zagrożenia życia Emergency relief in life-threatening of animals
Język wykładowy	Polski

Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Tytuł/ stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr n. wet. Beata Abramowicz
Jednostka oferująca moduł	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt, Katedra Epizootologii i Klinika Chorób Zakaźnych, Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zdobycie przez studentów wiedzy na temat rozpoznawania stanów nagłych zagrażających życiu zwierząt, oceny konsekwencji z nich wynikających i podejmowanie samodzielnej decyzji w zakresie zabezpieczenia funkcji życiowych przed rozpoczęciem diagnostyki i terapii specjalistycznej
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Charakterystyka ogólna stanów wymagających pomocy doraźnej. Zadania pomocy przedlekarskiej i doraźnej pomocy lekarskiej. Ocena stanu świadomości zwierzęcia. Zasady postępowania ze zwierzęciem nieprzytomnym. Postępowanie ze zwierzętami agresywnymi. Podstawowe zabiegi resuscytacyjne. Postępowanie w przypadkach uporczywych wymiotów. „Ostry brzuch”. Skręt żołądka. Urazy głowy i urazy kręgosłupa. Stan padaczkowy. Śpiączka hipoglikemiczna i śpiączka hiperosmolarna. Tężyczka. Ostre krwotoki i skazy krwotoczne. Najważniejsze zespoły patologiczne wywoływane ostrymi zatruciami. Sposoby eliminacji trucizny. Postępowanie w niektórych zatruciach ostrych. Ocena rozległości urazu. Stabilizacja stanu pacjenta i skierowanie do dalszego leczenia.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nelson R.W. Couto G.C.: Choroby wewnętrzne małych zwierząt. Elsevier 2008 2. Plunket S.J.: Stany nagłe małych zwierząt. Elsevier, 2009 3. Williams D.L., Barrie K., Evans T.F.: Postępowanie w nagłych przypadkach okulistycznych u zwierząt, Elsevier, 2002 4. Mischke R.: Praktyczna hematologia psów i kotów, Galaktyka, 2003
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Prezentacje multimedialne, pokazy sprzętu specjalistycznego, zajęcia praktyczne, omawianie przypadków, samokształcenie

Kod modułu	M_WE_SEM9 PW 1G/2G NEURO KLIN
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Neurologia kliniczna i neurochirurgia Clinical neurology and neurosurgery
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Szponder Tomasz
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt

Cel modułu	Podanie podstawowych zasad diagnostyki i postępowania w przypadku stwierdzenia deficytów neurologicznych oraz umiejętność powiązania objawów neurologicznych z zaburzeniami na tle homeostazy i metabolicznymi. Zapoznanie z podstawowymi zabiegami diagnostycznymi i procedurami neurochirurgicznymi w weterynarii.
Treści modułu kształcenia- zwarty opis ok. 100 słów	Wybrane zagadnienia z neurofizjologii, anatomii i histologii z uwzględnieniem aspektów klinicznych i specyfiki gatunkowej. Sposoby przeprowadzania badania klinicznego neurologicznego skróconego i szczegółowego z uwzględnieniem badań dodatkowych. Podstawowe leki stosowane w urazach centralnego i obwodowego układu nerwowego. Zasady leczenia farmakologicznego chorób układu nerwowego. Operacje poszczególnych odcinków rdzenia kręgowego i nerwów obwodowych. Objawy i leczenie zaburzeń neurologicznych w układzie moczowym.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	„Neurologia weterynaryjna” – Lorenz M.D., Kornegay J.N. „Atlas i podręcznik neurologii małych zwierząt” – A. Jaggy „NEUROLOGIA małych zwierząt dla praktykujących lekarzy weterynarii” – C. Chrisman, C. Mariani, S. platt, R. Clemmons Dostępne czasopisma o tematyce weterynaryjnej
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, dyskusja ze studentami, ćwiczenia praktyczne, prezentacja multimedialne

Kod modułu	M_WE_SEM9 PW 1G/2G CHIR EKSP
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Chirurgia eksperymentalna Experimental surgery
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	IX
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,67/0,33)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Tomasz Szponder
Jednostka oferująca moduł	Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt
Cel modułu	Poznanie sposobów znieczulenia zwierząt laboratoryjnych i doświadczalnych. Prezentacja wybranych modeli zwierzęcych wykorzystywanych w chirurgii eksperymentalnej. Poznanie metod diagnostycznych i operacyjnych wykorzystywanych w chirurgii eksperymentalnej.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Sposoby i techniki znieczulania oraz postępowania paliatywne u zwierząt laboratoryjnych i doświadczalnych. Intensywna terapia i opieka pooperacyjna zwierząt doświadczalnych. Monitoring operacyjny i pooperacyjny. Wybrane modele doświadczalne chirurgii eksperymentalnej dotyczące układu powłokowego, pokarmowego, oddechowego, moczowego, sercowo-naczyniowego oraz mięśniowo-szkieletowego u zwierząt doświadczalnych. Dobór sprzętu operacyjnego oraz implantów i materiałów szewnych do badań. Małoinwazyjne techniki operacyjne. Sposoby pobierania materiału do badań. Badania dodatkowe – techniki wykonania i interpretacja wyników. Dokumentacja medyczna prowadzonych badań.

Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Lektury obowiązkowe: 1. M. Sirois: Laboratory Animal Medicine: principle and Procedures, Mosby 2004. 2. Denneman P: Anesthesia and Analgesia in Laboratory Animals, NY Academic Press, 2008. Lektury uzupełniające: 1. Quesenberry K i wsp: Ferrets, rabbits and rodents. Clinical Medicine and Surgery, 3-th Edition, Saunders, 2011.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1. Praktyczna prezentacja zabiegów chirurgicznych w chirurgii eksperymentalnej. 2. Praktyczne monitorowanie procedur chirurgicznych u zwierząt doświadczalnych. 3. Dyskusja

Kod modułu	M_WE SEM 9 PW 1G/2G DIAG ONKOL
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Diagnostyka obrazowa w onkologii klinicznej Diagnostic imaging in clinical oncology
Język wykładowy	Język polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	VI
Semestr dla kierunku	XI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,64/0,36)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr Dębiak Piotr
Jednostka oferująca moduł	Pracownia Radiologii i Ultrasonografii, Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt, Wydział Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie
Cel modułu	Poznanie podstawowych zasad metod diagnostycznych najczęstszych nowotworów u małych zwierząt Uczenie się podstaw analizy danych radiologicznych i ultrasonograficznych nowotworów w obrębie klatki piersiowej i jamy brzusznej. Poznanie wybranych cech i możliwości diagnostycznych nowotworów układu kostnego. Podstawowe zagadnienia tomografii komputerowej w diagnostyce pacjentów onkologicznych Wypracowanie obowiązku ustawicznego samokształcenia, poszerzania umiejętności teoretycznych i praktycznych.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Wskazania i przeciwwskazania do określonych badań obrazowych. Główne funkcje aparatów USG i RTG. Typy prezentacji. Artefakty. Przygotowanie pacjenta do badania USG RTG i TK. Zastosowanie badań kontrastowych. Zasady interpretacji obrazów. Dokumentacja wyników badań. Ultrasonografia i diagnostyka radiograficzna w onkologii.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. „Diagnostyka radiologiczna i ultrasonograficzna psów i kotów” J. K. Kealy, H. McAllister, Urban & Partner, Wrocław 2007. 2. Thrall D. E. (Edit.); redaktor naukowy pierwszego wydania polskiego S. Koper: „Diagnostyka radiologiczna w weterynarii”, Elsevier, Urban & Partner, Wrocław 2010. 3. Nyland T. G., Matton J. S. – “Diagnostyka ultrasonograficzna małych zwierząt”, Galaktyka, Łódź, 2007.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Pokaz w formie prezentacji, dyskusja, ćwiczenia, praktyczne.

Kod modułu	M_WE SEM 9 PW 1G/2G ONKOL
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Onkologia weterynaryjna
Język wykładowy	Język polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	VI rok
Semestr dla kierunku	XI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Adam Brodzki
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt, Wydział Medycyny Weterynaryjnej, UP w Lublinie
Cel modułu	Leczenie chirurgiczne chorób nowotworowych najczęściej występujących u zwierząt domowych i nieudomowionych. Możliwości profilaktyki chorób nowotworowych, postępowania przy wznosach procesu nowotworowego.
Treść modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Umiejętność rozpoznawania i różnicowania zmian nowotworowych, klasyfikacja TNM. Sposoby i techniki postępowania chirurgicznego przy różnych rodzajach nowotworów w zależności od ich umiejscowienia i cech patomorfologicznych: chemioterapia, krioterapia, leczenie operacyjne (operacje rozpoznawcze, profilaktyczne, wytwórcze, paliatywne).
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Fossum T.W.: Chirurgia małych zwierząt. 2. Sapieżyński R.: Onkologia praktyczna psów i kotów 3. Morris J. i Dobson J. Onkologia małych zwierząt 4. Madej J.: Etiologia i patogeneza nowotworów 5. Winggfield W.E.: Intensywna terapia u psów i kotów
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Prezentacje multimedialne 2. Praktyczne wykonywanie zabiegów onkologicznych 3. Praktyczne monitorowanie znieczulonego pacjenta onkologicznego 4. Dyskusja ze studentami <p>Ćwiczenia laboratoryjne, aktywne omawianie przez studentów zasad operacji onkologicznych i monitorowanie pacjenta w trakcie wykonywanego znieczulenia.</p>

Kod modułu	M_WE SEM 9 PW 1G/2G DIAG KON
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Diagnostyka obrazowa koni
	Diagnostic Imaging the Horse
Język wykładowy	Język polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	VI
Semestr dla kierunku	XI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr n. wet. Agnieszka Pomorska-Zniszczyńska

Jednostka oferująca moduł	Zakład Chorób Wewnętrznych Zwierząt Gospodarskich i Koni, Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt UP Lublin
Cel modułu	Zapoznanie studentów ze specyfiką diagnostyki obrazowej koni sportowych w aspekcie technicznym, diagnostycznym oraz prawnym
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	USG w badaniu konia sportowego. Zasady BHP w postępowaniu z końmi. Etyka i zasady deontologii w praktyce lekarza weterynarii wykonującego badania obrazowe. Aspekty techniczne ustawienia konia do badania RTG. Przygotowanie pacjenta do badania USG. Rozpoznawanie różnych wariantów fizjologicznych na zdjęciach RTG. Rozpoznawanie zmian patologicznych na zdjęciu RTG poszczególnych partii ciała. Rozpoznawanie zmian patologicznych w badaniu USG poszczególnych partii ciała. Rozpoznawanie jednostek chorobowych związanych z układem ruchu na podstawie badań obrazowych. Badanie RTG stawów i kości kończyn. Badanie USG ścięgien i stawów kończyn. Badanie RTG i USG kręgosłupa. Badanie radiologiczne jamy ustnej konia. Diagnostyka obrazowa układu oddechowego i krążenia konia sportowego. Badanie RTG jamy brzusznej źrebiąt. USG jamy brzusznej źrebiąt i dorosłych koni. Nowoczesne metody wykorzystywane w diagnostyce obrazowej koni.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Janet A. Butler, Christopher M. Colles, Sue J. Dyson, Svent E. Kold and Paul W. Poulos. Radiologia kliniczna koni. Galaktyka 2. Charles S. Farrow. Veterinary Diagnostic Imaging. The Horses. Elsevier. 2005 3. Virginia B. Reef. Equine diagnostic Ultrasound. Saunders. 2011
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	prezentacje multimedialne wybranych przypadków, ćwiczenia praktyczne ze zwierzętami, dyskusja, prezentacja i omówienie bieżących przypadków klinicznych

Kod modułu	M_WE SEM 9 PW 1G/2G MED. SP
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Medycyna sportowa koni Equine sport medicine
Język wykładowy	Język polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	VI
Semestr dla kierunku	XI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr n. wet. Agnieszka Pomorska-Zniszczyńska
Jednostka oferująca moduł	Zakład Chorób Wewnętrznych Zwierząt Gospodarskich i Koni, Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt
Cel modułu	Zapoznanie studentów ze specyfiką badań koni sportowych zarówno w aspekcie klinicznym, jak i prawodawstwa weterynaryjnego obowiązującego w Polsce oraz Unii Europejskiej.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Historia hipiatryi. Przepisy prawne dotyczące profilaktyki, leczenia, startów w poszczególnych dyscyplinach sportu, transportu, sprzedaży koni sportowych. Specyfika badania klinicznego oraz dodatkowych w praktyce weterynaryjnej konia sportowego; najnowsze użyteczne metody diagnostyczne. Rozpoznawanie chorób o przebiegu podklinicznym i atypowym związanych z układem oddechowym,

	krążenia, pokarmowym oraz ruchu u koni wyścigowych, skokowych, ujeżdżeniowych i WKKW. Monitoring zdrowia konia sportowego. Dietetyka koni sportowych. Zasady pobierania materiału do badań; analiza wyników. Najnowsze metody terapii konia sportowego; postępowanie rehabilitacyjne z wykorzystaniem bieżni, fali uderzeniowej, masażu, akupunktury. Etyka i deontologia lekarza weterynarii zajmującego się koniem sportowym.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. K.W. Hinciff, A.J. Kaneps, R.J. Geor. Equine Sports Medicine and Surgery. Basic and clinical Sciences of The Equine Athlete. Elsevier. 2004 2. Sue J. Dyson. Diagnosis and Management of Lameness in the Horse. Saunders. 2010. 3 Charles S. Farrow. Veterinary Diagnostic Imaging. The Horse. Elsevier. 2005 4. O. Dietz, B. Huskamp. Praktyka kliniczna: Konie. Galaktyka. 2015
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: prezentacje multimedialne, ćwiczenia praktyczne ambulatoryjne i terenowe, seminarium, prezentacja przypadków własnych i omówienie przypadków klinicznych